

Moju tyschnoscź, kiž mje rudži,
Chzu ja srudna skoržicź wschudži
A šo prashecź wschitkich ludži,
Luby, po tebi.

4. Srudnu nětk mje budža widžicź;
Ale wschón styš chzu ja hidžicź,
Budu-li cže šašo widžicź
A bycź pschi tebi.
Njech tež wjazy njeb'džesch rjany,
Njech cže pschikrywaju rany,
Tola masch mój lubowany
Wostacź wobstajnje! Handrij Lubjenski.

7. Džělenje wot lubeje.

Hłós: Dwě róžičcy mi kćěještej.

1. Ach džělenje, ach džělenje,
Kač cžežka wěz to je,
Hdyž ma šo młodženž džělicži
Wot holcžki lubeje!
2. Hdyž prajachmoj šej božemje,
Mój wobaj płakachmoj,
A s rubischkom tym běkuschkim
Ešej wócžzy wutrěchmoj.